

44358-36719.9

6234

S

NETHERLANDS DELEGATION
TO THE UNITED NATIONS
ROOM 301, 10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

TELEPHONE: CIRCLE 6-5889

VERTROUWELIJK

No. 952/249

28 April 1950.

Zh M

Blykeme personylike briefen van
van Ballinckhorst 25 geru...

Onder verwijzing naar mijn desbetreffende telegrafische berichtgeving heb ik de eer te bevestigen, dat de jongste ongeregeldeheden in Indonesië de leidende persorganen alhier aanleiding hebben gegeven zich in critische zin te uiten over het voortdurend schenden door de R.I.S. Regering van de R.T.C. accoorden met name voor wat betreft de bepalingen inzake de federale structuur van Indonesië. Voorzoveel nodig moge ik hiernevens insluiten de hoofdartikelen terzake van de "New York Times" en de "New York Herald Tribune" van heden. Uiteraard zijn nog geen commentaren geleverd op het vermoorden in Java van een tweetal Amerikaanse burgers, doch deze commentaren zullen ongetwijfeld evenmin vleidend zijn voor de nieuwe machthebbers in Java.

Dit alsmede de door mij dezer dagen ontvangen afschriften van de berichtgeving van Harer Majesteit's Gezant te Canberra hebben mij aanleiding gegeven Uwer Excellentie mijn hogerbedoeld telegram te zenden.

Hoewel de aanvankelijke reactie van de Hoge Commissaris te Jakarta op het inderdaad opgewonden optreden van de Heer Spender mij begrijpelijk voorkomt, zij het mij vergund er op te wijzen dat de Australische houding ons echter ook de gelegenheid biedt onze positie voor wat betreft de handhaving onzer souvereiniteit over Nederlands-Nieuw-Guinea belangrijk te versterken. Ik mocht reeds eerder berichten, dat de (wegens ontbreken van iedere instructie) volkomen passieve houding die ik bij voorkomende gelegenheden moet aannemen wanneer het probleem Nieuw-Guinea ter sprake komt (en die zo afsteekt bij de door de Indonesiers ontwikkelde agitatie) er niet toe bijdraagt bij mijn buitenlandse ambtgenoten alhier de indruk te vestigen, dat Nederland een positief standpunt inneemt en van dit standpunt te zijner tijd niet zal afwijken. Wij lopen derhalve het gevaar eensdeels, dat andere Regeringen (zoals de Australische) zullen worden aangemoedigd eventueel buiten of tegen ons de door hen begeerde oplossing na te streven, anderdeels

dat

Zijner Excellentie
Mr. D. U. Stikker
Minister van Buitenlandse Zaken
te
's-Gravenhage

DIO
DOK/YK.
E h
by Be B

dat te zijner tijd bij een eventuele behandeling voor de Verenigde Naties, de ons eigenlijk welgezinde Regeringen, in de overtuiging, dat Nederland, evenals in het verleden, tenslotte toch wel weer zal toegeven, zich niet meer voor ons zullen inzetten.

Ik moge in dit verband verwijzen naar mijn rapporten over mijn bezoeken aan de Hoofden der voornaamste Permanente delegaties alhier. Slechts door spoedig de Regeringen der ervoor in aanmerking komende landen (voorlopig uiteraard strikt geheim) ervan in kennis te stellen dat Nederland vast besloten blijft zijn souvereiniteit over Nieuw-Guinea te handhaven zullen wij dit gevaar kunnen ontlopen. De Australische houding opent ons bovendien de mogelijkheid tegenover de Indonesiers reeds thans een veel krachtiger houding aan te nemen. De gelegenheid door een andere mogendheid voor ons "de kastanjes uit het vuur" te laten halen zal zich wellicht niet spoedig meer voordoen.

Ik moge er in dit verband aan herinneren dat ik en mijn ambtsvoorganger reeds eerder aandrongen op het spoedig innemen zijdens de Nederlandse Regering van een positief standpunt en dat ik het terzake door Harer Majesteit's Ambassadeurs te Washington en Ottawa ingenomen standpunt geheel onderschrijf. De op dit ogenblik door het eigengereid optreden der R.I.S. tegen de deelstaten ontstane gunstige atmosfeer bij pers en publieke opinie, alsmede het door Australië ingenomen volkomen afwijzende standpunt voor wat betreft het doen onzerzijds van concessies aan de Indonesiers of aan de Verenigde Naties, geven mij hernieuwd aanleiding Uwer Excellentie met klem in overweging te geven het daarheen te leiden dat door Nederland (uiteraard tot na afloop der commissie-werkzaamheden geheim) ten spoedigste bij de ervoor in aanmerking komende mogendheden een positief en krachtig standpunt worde ingenomen voor wat betreft de handhaving onzer souvereiniteit over Nieuw-Guinea.

Afschrift dezes zond ik aan Harer Majesteit's Ambassadeurs te Washington en Ottawa.

DE VERTEGENWOORDIGER VAN NEDERLAND
BIJ DE VERENIGDE NATIES,

N. Y. TIMES, APRIL 28, 1950.

SPICE ISLAND REVOLT

For the fourth time since its inception a few months ago the newly independent Government in Indonesia is faced with rebellion. The South Moluccas have declared their independence of the Jakarta regime, dissatisfied with the course that the new Government is taking.

This disturbance, like its predecessors, stems primarily from the fact that the original agreed federal plan for Indonesia is not being carried out. Elements in the Republic, one of the constituent states of the federated United States of Indonesia, have pushed forward with their plans to bring the various constituent parts under their control and to establish, not a federation but a unitary state, obviously ruled by the Republic or its successors. The federal plan was put forward because some parts of the vast archipelago were not sympathetic toward the Republic and were fearful of coming under the rule of this central Javanese group. Their fears are being justified.

The success of the Indonesian experiment demanded a high degree of good faith. The Amboinese obviously feel that this element of good faith has been lacking in the Republic. The moment the Netherlands hand was removed the Republic went ahead with what it had asked in the first place, and then presumably abandoned, the program for bringing the entire area under its control.

The situation is serious, not because federal government is better than unitary government, or vice versa, but because basic instability will impede the recovery and progress of this vital area. Indonesia needs help and is appealing for loans to bring in consumer goods. These are to be repaid out of the normally profitable exports of a country rich in raw material production. But a basic condition of that

profitable export is stability. The present revolts against the Republic's program indicate a political weakness in the regime that militates against that stability.

The Indonesian Republic has had many sympathetic friends and eloquent spokesmen in this country. Some of them may be alienated if there is further evidence that the agreements that led to independence are not being honored in good faith.

N. Y. Times
28-4-'50

N. Y. HERALD TRIBUNE, APRIL 28, 1950.

Islands of Spice

Reading the encyclopedia, one gets the impression that the Moluccas Islands, in East Indonesia, are something in the nature of a tropical heaven. Cloves and nutmeg spice the equatorial breezes. Birds of paradise and gaudy butterflies splash the lush forests with their polychromatic brilliance. But newspaper dispatches paint a less captivating side of the picture. They report that the South Moluccas, with headquarters at Amboina, have declared their independence from the newly established United States of Indonesia. This means trouble. It means that the young Indonesian government has another revolt on its hands.

There is mounting evidence that the series of revolts in Indonesia—there have been four since the turn of the year—stem from the determination of the central authorities at Jakarta to bring the federated components of Indonesia under firm unitarian control. This tendency runs counter to the spirit of the agreement at The Hague under which minority elements were brought into the new nation on the understanding that the federal principle would prevail. While nominally this is still the case, it is evident that the outlying regions of Indonesia are coming more and more under direct influence and control of the Republican leadership in the new government.

The Amboinese have a long history of close association with Christianity and the Dutch. The rather forlorn secession move is said to have been provoked by Amboinese alarm over recent events at Macassar, capital of East Indonesia, of which Amboina is a part. Perhaps there is more to the Amboina revolt than meets the eye. There is no information here as to whether or not it conforms to the wishes of the Amboinese people. Naturally the disquieting developments in Indonesia are a cause for serious concern by the outside world. Since the United Nations and the United States

played important roles in promoting the Indonesian settlement, we are not without responsibility.

N. Y. Herald Tribune
20-4-50